

Dosar penal nr. 1-601/2025
PIGD 1-25104798-09-1-23072025

SENTINȚĂ

În numele Legii

14 noiembrie 2025

Judecătoria Bălți (sediul central), instanța compusă din: Președintele ședinței,
judecătorul

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Inculpatului

examinînd în ședință de judecată publică, cauza penală privind învinuirea lui

Erhan Vitalie *****, IDNP *****,
născut la *****, *****, fără antecedente penale,

învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 23.07.2025 – 14.11.2025.

Cauză judecată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procedura de citare legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța

CONSTATĂ:

1. Inculpatul Erhan Vitalie ***** la 17.04.2025, în jurul orei 16:00, aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, deplasându-se pe str. Sofiei din mun. Bălți, în apropierea imobilului cu nr.*****, a fost stopat de către echipajul Direcției Patrulare „Nord” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, format din subofițerul superior de patrulare ***** și subofițerul superior de patrulare *****, care se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu. În cadrul verificărilor efectuate asupra vehicolului, agenții de patrulare au constatat faptul conducerii mijlocului de transport, fără ca acesta să fi fost supus inspecției tehnice periodice, fapt ce constituie contravenție prevăzută de art. 229 al. (2¹) din Codul contravențional. Ulterior, în urma accesării bazei de date „E-Data”, s-a stabilit că mijlocul de transport era exploatat fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, fapt care constituie contravenția prevăzută de art. 229 al. (3) din Codul contravențional. La ora 16:05 a aceleiași zile, Erhan Vitalie, acționând cu intenție directă și urmărind scopul de a determina agenții constatați ***** și ***** – persoane

publice în sensul art. 123 al. (2) Cod penal și în drept să întocmească procese-verbale de constatare a contravențiilor în temeiul art.385 și 400 din Cod contravențional – să nu-l documenteze pentru contravențiile comise, a oferit și dat acestora bunuri ce nu li se cuvin, constând în mijloace bănești în sumă de 50 euro (echivalentul a 978,83 lei), suma de bani plasată personal de către Erhan Vitalie în buzunarul interior al ușii din dreapta – față a automobilului de serviciu de model „*****”, cu număr de înmatriculare *****, utilizat de echipajul de patrulare în exercitarea funcției.

2. Astfel, prin acțiunile sale Erhan Vitalie a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal, adică – oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției acesteia.

3. Inculpatul Erhan Vitalie, în cadrul examinării cauzei vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal cu conținutul expres și neechivoc și cu renunțarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

4. În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanților la proces.

Procurorul Toderica Vlad și apărătorul Vârlan Octavian, au susținut cererea înaintată de către inculpat.

5. Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului, ascultând opiniile participanților la proces, ținând cont de recunoașterea totală și necondiționată a vinovăției, a găsit posibil de a admite cererea inculpatului, privind examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, dat fiind faptul că, din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

6. Inculpatul Erhan Vitalie, fiind audiat în cadrul examinării cauzei, chestionat sub jurământ în conformitate cu art. art. 108, 364¹ Cod de procedură penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte care au fost stabilite în cadrul urmăririi penale.

În cele comise se căiește sincer.

7. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției, ci și prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Astfel, vinovăția inculpatului este confirmată prin următoarele probe:

- declarațiile martorului *****, /f.d. 18-21/;
- declarațiile martorului *****, /f.d.28-31/;
- denunț de la subofițer superior al Secției Patrulare Bălți a Direcției de patrulare „Nord” a INSP al IGP al MAI, *****, din conținutul căruia rezultă că la 17.04.2025 Erhan Vitalie a lăsat 50 euro în buzunarul interior al ușii din dreapta –față a automobilului de serviciu de model „*****”, /f.d. 3-4/;
- proces-verbal de cercetare la fața locului din 17.04.2025, din care rezultă a fost cercetat locul parcării automobilului special cu numărul ***** parcat în apropiere cu imobilul nr.***** de pe str. Sofia mun. Bălți, unde din buzunarul interior al ușii din

dreapta –față a automobilului de serviciu de model „*****” au fost ridicați bani în sumă de 50 euro /f.d. 6-8/;

- proces-verbal de ridicare din 29.04.2025, prin care de la ***** a fost ridicat un CD-R cu secvențe video /f.d. 22/;

- proces-verbal de examinare a documentelor și obiectelor din 30.04.2025, din care rezultă că a fost examinat un purtător de informație format CD-R de model „Verbatium”, care conține două fișiere cu denumirea video, de format mp.4 cu dimensiunea de 135 MB și 57,2 MB, anexă stenograma discuțiilor /f.d.23,24-26/;

- copia procesului verbal cu privire la contravenție din 17.04.2025, întocmit în privința cet. Erhan Vitalie, /f.d. 44/.

8. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului Erhan Vitalie de săvârșirea infracțiunii imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și fapta acestuia se încadrează ca infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal - *coruperea activă, adică, oferirea, darea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

9. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui Erhan Vitalie s-au stabilit recunoașterea vinovăției și căința sinceră.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Erhan Vitalie potrivit rechizitoriului nu s-au stabilit.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La acest compartiment instanța de judecată va ține cont și de solicitările acuzatorului

de stat care a solicitat recunoașterea inculpatului Erhan Vitalie vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pledând pentru stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., corpurile delictive a le păstra la materialele cauzei.

Totodată a solicitat în temeiul art. 106 Cod penal, a confisca mijloacele financiare în suma totală de 50 euro, fiind împachetate într-un plic din hârtie, sigilat cu amprenta ștampilei „Pentru pachete Direcția Generală Teritorială Nord Centrul Național Anticorupție”, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive pe cauza penală vizată, în baza ordonanței organului de urmărire penală din 29.05.2025 /f.d. 51/ și transmise pentru păstrare în Judecătoria Bălți (sediul central), cu trecerea forțată și gratuită în folosința și proprietatea statului.

Apărătorul și inculpatul au solicitat să fie recunoscut vinovat ultimul cu stabilirea unei pedepse cu aplicarea unei amenzi contravenționale cu aplicarea art. 55 Cod penal.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată i-a în considerație că, inculpatul Erhan Vitalie a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale.

Conform art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiunea imputată lui Erhan Vitalie face parte din categoria infracțiunilor - *ușoare*.

Drept urmare, la stabilirea mărimii pedepsei instanța atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată va reține că potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală coroborat cu art. 80¹ alin. (1) Cod penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o patrimă a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege.

Totodată alin. (2) al art. 80¹ Cod penal prevede, că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹-182, 239-240, 242¹, 242², 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264¹, **324-335¹**, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de **reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Instanța reieșind din sancțiunile prevăzute la articolul incriminat inculpatului enunță că pedeapsa sub formă de amendă în quantum minim va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate și educativ al ei, respectiv și suficient pentru al determina pe inculpat să conștientizeze consecințele conduitei sale ilicite în societate și să dețină, pe viitor o atitudine de respect față de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie să fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp scăderea infracționalității din rîndul infractorilor.

Astfel, din considerentele indicate și ținînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de

individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicându-se în dosar efectele alin. (1) art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 80¹ alin. (2) Cod penal, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța consideră că, pedeapsa lui Erhan Vitalie care anterior nu a fost în conflict cu legea penală, urmează să fie stabilită prin aplicarea unei pedepse cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei, ce urmează a fi achitată în beneficiul statului.

În lumina principiilor fundamentale ale dreptului penal și a valorilor care fundamentează ordinea de drept, instanța constată că pedeapsa aplicată sub forma amenzii este cea care, în mod deplin și echilibrat, își va atinge scopul, realizând simultan exigențele legii și ale moralei publice.

Pedeapsa, în sensul cel mai profund, nu este doar o reacție la nelegiuire, ci o măsură a reechilibrării morale dintre individ și comunitate.

Într-un stat de drept, sancțiunea nu se pronunță în numele forței, ci în numele rațiunii, nu pentru a zdrobi, ci pentru a restabili armonia socială tulburată prin faptă.

Practica judiciară constantă arată că pedepsele trebuie să fie mai mult preventive decât represive, iar legea trebuie să pedepsească nu pentru a distruge omul, ci pentru a-l întoarce spre rațiune.

Infracțiunea de corupere activă, chiar și în forma ei atenuată, are o semnificație socială profundă. Prin gestul de a oferi bani unei persoane publice, inculpatul a încercat să substituie ordinea juridică prin conveniența personală, atingând astfel ideea de egalitate în fața legii - temelia statului democratic.

Totuși, acest gest singular nu izvorăște dintr-o vocație infracțională, ci dintr-o slăbiciune de moment, dintr-o eroare de rațiune.

Iar legea, în înțelepciunea sa, nu sancționează omul pentru a-l exclude, ci pentru a-l readuce în cercul normei.

Aplicarea unei amenzi în cuantum de 500 unități convenționale realizează exact acest echilibru între fermitatea normei și compasiunea justiției.

Amenda are în această cauză o valoare dublă: materială și morală, ea nu exprimă doar o constrângere financiară, ci mai ales o restituire simbolică a ordinii de drept lezate.

Prin plata acestei sume, inculpatul nu cumpără iertarea, ci restituie încrederea - acea credință tăcută a cetățenilor că legea rămâne egală pentru toți.

Într-o societate în care corupția subminează încrederea în instituții, fiecare act de sancționare echilibrată reprezintă un act de igienă morală publică.

Pedeapsa aplicată nu este severă prin valoarea ei numerică, ci prin semnificația morală pe care o poartă, aceasta reafirmă că nicio abatere, oricât de mică, nu rămâne fără ecou juridic.

În privința inculpatului, instanța reține un profil moral favorabil: acesta nu are antecedente penale, a recunoscut fapta, a colaborat cu organele de urmărire penală și a manifestat o căință sinceră, ce denotă conștientizarea consecințelor conduitei sale.

În astfel de circumstanțe, pedeapsa trebuie să fie un act de rațiune, nu de represie.

Prin contrast, amenda, fiind suportată prin efort personal, menține inculpatul în comunitate, confruntându-l direct cu responsabilitatea gestului său, ea nu izolează, ci educă prin reflecție, restituindu-i libertatea însoțită de conștiința greșelii.

Aceasta este forma cea mai subtilă și durabilă de reeducare: nu temerea de pedeapsă, ci conștientizarea sensului ei.

Pedeapsa aplicată își va atinge și scopul de prevenție generală și specială.

Prin caracterul său public și proporțional, ea transmite societății mesajul că legea reacționează cu promptitudine și echilibru la orice tentativă de corupere, oricât de mică.

În același timp, pentru inculpat, sancțiunea are o valoare formativă: îl determină să conștientizeze că încrederea publică nu este o resursă care se negociază, ci un bun comun.

Prin această măsură, statul nu își afirmă forța, ci demnitatea, aceea de a corecta fără a distruge, de a sancționa fără a umili.

Într-o viziune umanistă asupra dreptului penal, pedeapsa trebuie să fie nu doar răspunsul legii, ci și lecția rațiunii.

Dealtfel instanța conchide că amenda aplicată în prezenta cauză în quantum minim este expresia unei justiții mature și civilizate, ferme prin principiile sale, dar blânde prin mijloacele sale.

9.1. Instanța la acest compartiment explică inculpatului că în conformitate cu prevederile art. 64 alin. (3¹) Cod penal, în cazul infracțiunilor ușoare sau mai puțin grave, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

9.2. Instanța constată necesitatea unei precizări conceptuale în legătură cu solicitarea apărării privind aplicarea art. 55 Cod penal.

Deși, în ordinea naturală a ideilor, clemența judiciară are rolul de a „umaniza” reacția penală, ea nu este un automatism și nici o soluție reflexă, ci un instrument juridic ce funcționează exclusiv în cadrul unor premise factuale și normative strict delimitate.

În structura acestui dosar, instanța reține că, deși inculpatul a recunoscut fapta, a manifestat căință și a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată, aceste elemente beneficiază deja de consacrarea legislativă sub forma reducerii prevăzute de art. 364¹ Cod procedură penală coroborat cu art. 80¹ alin. (2) Cod penal.

Legiuitorul a decis explicit că, în materia infracțiunilor prevăzute de art. 324–335¹ Cod penal – deci inclusiv art. 325 alin. (1) – recunoașterea vinovăției produce efecte doar asupra limitei maxime, nu și a celei minime a pedepsei.

În consecință, poziția procesuală a inculpatului, oricât de loială și utilă ar fi, nu constituie o circumstanță extraordinară în sensul art. 55 Cod penal, ci una normată, deja valorificată de lege printr-un regim special de reducere.

Coruperea activă, chiar în formele sale rudimentare, nu poate fi tratată ca un delict minor sau ca o abatere contingentă unei neatenții de moment. Ea reprezintă un atentat la însăși textura relației dintre individ și autoritatea publică. Oferirea de bani unui agent constatat pentru a deturna exercitarea funcției nu este un derapaj fără relevanță socială, ci o fisură în ordinea de legalitate ce asigură echilibrul comunității.

În limbaj juridic, aceasta este exact categoria de fapte pentru care legiuitorul a decis că minimul special nu poate fi coborât decât în condiții cu totul excepționale, care să indice un pericol social aproape inexistent.

Or, în cauză, pericolul social nu derivă exclusiv din cuantumul modest al sumei oferite – care nu schimbă natura ilicitului – ci din intenția directă, explicit orientată spre paralizarea funcției publice și spre evitarea dublării răspunderii (contravențională și penală).

Aceasta exclude existența unui nivel diminuat de pericolozitate care să justifice depășirea limitelor minimului special.

Aplicarea art. 55 Cod penal nu este o simplă opțiune de oportunitate, ci o excepție juridică ce poate opera doar în cazuri în care gravitatea moral-juridică a faptei se situează sub nivelul abstract anticipat de legiuitor.

În prezenta cauză acest criteriu nu este îndeplinit, fapta inculpatului rămâne una de natură a afecta încrederea publicului în funcția de patrulare, în imparțialitatea agenților și în rezistența corpului funcționarilor față de tentația ilicitului.

În această optică, „echitatea pedepsei” nu poate fi confundată cu clemența nelimitată, ea presupune, dimpotrivă, respectarea proporționalității dintre gravitatea faptelor și răspunsul normativ adecvat.

Coborârea pedepsei sub minimul special – în pofida faptului că inculpatul beneficiază deja de reducerea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală – ar transforma excepția într-o regulă și ar relativiza mesajul de drept penal pe care societatea îl așteaptă în materie de integritate publică.

Din aceste considerente, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile materiale și juridice ale art. 55 Cod penal, iar pedeapsa urmează a fi stabilită în limitele minime prevăzute de lege, reduse potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 80¹ Cod penal.

10. În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Potrivit materialelor dosarului penal, măsură preventivă în privința lui Erhan Vitalie nu fost aplicată în cadrul desfășurării urmăririi penale, respectiv reieșind din comportamentul inculpatului instanța la fel nu a stabilit necesitatea aplicării căreiva măsuri preventive.

11. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea

păstrându-se în dosar.

Mijloacele materiale de probă:

- 1 (unu) CD-R cu înregistrarea video din 17.04.2025, împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila „Pentru pachete al DGT „Nord” a CNA și „DVD-R” de model Verbatium, cu înregistrările sistemului de supraveghere video al SRL „Lisercom Construct” împachetate în plic de hârtie, sigilat cu ștampila „Pentru pachete al DGT Nord a CNA”, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

12. Cu referire la confiscarea specială, instanța de judecată notează că, conform art. 106 alin. (1), (2) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.

Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvîrșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale. f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

În ședința de judecată procurorul a solicitat în temeiul art. 106 Cod penal, a confisca mijloace bănești, și anume 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) euro, cu următoarele serie și număr: ***** transmisă spre păstrare la Judecătoria Bălți sediul central, cu trecerea forțată și gratuită în folosința și proprietatea statului.

În ședința de judecată inculpatul recunoscînd fapta încriminată, a recunoscut și că a oferit și respectiv a dat bani ce nu li se cuvin în sumă 50 (cincizeci) euro.

Considerent din care în ordinea art. 106 Cod penal, precitat urmează a fi încasate în folosul statului suma solicitată de procuror.

13. Instanța de judecată nu a constatat înregistrări la capitolul cheltuielilor de judecată sau acțiunilor civile.

14. În baza art. 80¹ alin. (2) Cod penal art. art. 364¹, 384, 385, 395, 397 Cod procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaște vinovat **Erhan Vitalie *******, de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în temeiul acestei Legi, se stabilește numitului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale echivalent a 25000 (douăzeci și cinci mii) lei.

Potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal se explică lui Erhan Vitalie că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie.

În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aplică confiscarea specială, în temeiul art. 106 Cod penal, pe mijloace bănești în quantum de 50 (cincizeci) euro, cu următoarele serie și număr: *****, fiind împachetate

într-un plic din hârtie, sigilat cu amprenta ștampilei „Pentru pachete Direcția Generală Teritorială Nord Centrul Național Anticorupție”, care au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive pe cauza penală nr. *****, în baza ordonanței organului de urmărire penală din 29.05.2025, /f.d. 51/, transmisă spre păstrare la Judecătoria Bălți sediul central, cu trecerea forțată și gratuită a mijloacelor bănești nominalizate în folosința și proprietatea statului.

Mijlocul materiale de probă:

- 1 (unu) CD-R cu înregistrarea video din 17.04.2025, împachetat în plic de hârtie, sigilat cu ștampila „Pentru pachete al DGT „Nord” a CNA și 1 (un) „DVD-R” de model Verbatium, cu înregistrările sistemului de supraveghere video al SRL „Lisercom Construct” împachetate în plic de hârtie, sigilat cu ștampila „Pentru pachete al DGT Nord a CNA”, rămâne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Sentința poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul central).

**Președintele ședinței,
Judecător**

/semnătura/

